

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 53/07
27.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Jovanke Kažić, Ljubice Milutinović, Milomira Nikolića i Nadežde Radević, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog Doma zdravlja "BB", radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž.1803/06 od 10.8.2006. godine, u sednici održanoj 27.3.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Kragujevcu Gž.1803/06 od 10.8.2006. godine, tako što se odbija kao neosnovana žalba tuženog i potvrđuje presuda Opštinskog suda u Kragujevcu P.br.4193/04 od 30.5.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kragujevcu P.br.4193/04 od 30.5.2006. godine, usvojen je tužbeni zahtev tužilje pa je poništena odluka direktora tuženog br. 01-3132 od 27.10.2004. godine o prestanku radnog odnosa tužilji, kao nezakonita pa je obavezan tuženi da tužilju vrati na rad i rasporedi na poslove lekara specijaliste ginekologije u roku od 15 dana od dana prijema presude. Istom presudom obavezan je tuženi da tužilji naknadi troškove perničnog postupka u iznosu od 36.900,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Kragujevcu Gž.1803/06 od 10.8.2006. godine, preinačena je prvostepena presuda tako što je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se poništi odluka direktora tuženog br.01-3132 od 27.10.2004. godine o prestanku radnog odnosa tužilji kao nezakonita i da se obaveže tuženi da tužilju vrati i rasporedi na poslove lekara specijaliste ginekologije. Istom presudom odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv presude Okružnog suda tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi je podneo odgovor na reviziju.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 399. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da je revizija osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz čl. 361. st. 2. tač. 9. ZPP na koju Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti.

Revizijski navodi o pogrešnoj primeni materijalnog prava su osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja je kao lekar specijalista ginekologije i akušerstva zasnovala radni odnos 1979. godine. Odlukom direktora tuženog od 1.11.2000. godine utvrđeno je da joj radni odnos miruje zbog izbora za člana Izvršnog odbora Skupštine grada Kragujevca, dok se nalazi u Izvršnom odboru Skupštine grada, bez utvrđenog roka vraćanja na posao po prestanku funkcije. Rešenjem Administrativnog odbora Skupštine grada Kragujevca od 5.10.2004. godine tužilji je prestala funkcija člana Izvršnog odbora a rešenjem Administrativnog odbora od istog datuma tužilji je po prestanku funkcije člana Izvršnog odbora utvrđeno pravo na platu u trajanju od 6 meseci u visini koju je imala u vreme prestanka funkcije. Spornim rešenjem direktora tuženog od 27.10.2004. godine tužilji je prestao radni odnos kod tuženog zbog toga što se nije vratila na rad u roku od 15 dana od dana isteka roka za mirovanje radnog odnosa.

Na utvrđeno činjenično stanje pogrešnom primenom materijalnog prava drugostepeni sud je preinačio prvostepenu presudu i odbio tužbeni zahtev kao neosnovan.

Prelaznom i završnom odredbom čl. 169. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br.70/01), propisano je da zaposleni koji na dan stupanja na snagu ovog zakona koristi plaćeno, odnosno neplaćeno odsustvo, kao i zaposleni koji je ostvario pravo na mirovanje radnog odnosa ima pravo da odsustvuje sa rada po propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Kod utvrđene činjenice da tužilji radni odnos kod tuženog miruje od 1.11.2000. godine zbog izbora za člana Izvršnog odbora Skupštine grada Kragujevca, dok se nalazi u Izvršnom odboru Skupštine grada tužilja je na osnovu navedene prelazne i završne odredbe Zakona o radu ostvarila pravo da odsustvuje sa rada po propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu Zakona o radu.

Odlukom čl. 109. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br.55/06) sa osnovu koje je tužilja

Uredbom čl. 108. Zakona o radnim odnosima (Službeni glasnik RS ,br.55/96) na osnovu koga je tužija ostvarila pravo na mirovanje radnog odnosa izborom člana Izvršnog odbora Skupštine grada Kragujevca 1.11.2000. godine propisano je da zaposlenom prestaje radni odnos nezavisno od njegove volje otkazom ugovora o radu, od strane poslodavca i to ako se ne vrati na rad u roku od 30 dana u smislu čl. 62. istog Zakona, odnosno ako se lice izabrano na državnu ili drugu funkciju ne vrati na rad u roku od 30 dana po proteku vremena za koje ostvaruje pravo na platu u skladu sa posebnim propisima. Kako je tužilji rešenjem Administrativnog odbora Skupštine grada Kragujevca od 5.10.2004. godine prestala funkcija člana Izvršnog odbora, sa utvrđenim pravom na platu u trajanju od 6 meseci u visini koju je imala u vreme prestanka funkcije, to je rešenje direktora tuženog od 27.10.2004. godine kojim je tužilji prestao radni odnos pre protoka vremena za koje ostvaruje pravo na platu u skladu sa posebnim propisima nezakonito. Tužilji, koja je ostvarila pravo na mirovanje radnog odnosa po propisu koji je bio na snazi pre stupanja na snagu Zakona o radu, radni odnos može da prestane ako se ne vrati na rad u roku od 30 dana po proteku vremena za koje ostvaruje pravo na platu u skladu sa posebnim propisima.

Iz izloženog, Vrhovni sud Srbije je primenom navedenih odredbi materijalnog prava i odredbe čl. 407. st. 1. ZPP preinačio pobijanu presudu tako što je odbio kao neosnovanu žalbu tuženog i prvostepenu presudu potvrdio.

O troškovima revizijskog postupka sud nije odlučivao, jer tužilja na osnovu čl. 159. ZPP nije istakla zahtev za naknadu troškova nastalih u postupku po izjavljenoj reviziji.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd